

NGẬM NGÙI

Dương Hoài Ninh.

Trong trẻo trời cao nắng buổi trưa
hàng cây đũa gió đứng đong đưa
nghe vắng chim ca mà tha thiết
bỗng nhớ bao ngày ở quê xưa...

...cũng bầu trời toả nắng mênh mông
hàng cây xanh biếc ngó dòng sông
chim nháy chuyện cành ca lãnh lót
âm thanh vọng động cả thính không

...xạc xào gió giỡn nước lăn tăn
luồn cây trò chuyện với lá cành
dòng sông lấp lánh như cười mỉm
làm dáng soi mình lữ cây xanh!

hồn vừa vụt biến một giấc mơ
nổi trôi thân phận dáng ơ thờ
mắt xa lướt ra ngoài muôn dặm
quê hương thấp thoáng mây vật vờ?

ở đây lạ lắm chốn quê người
cũng bầu trời ấy thấy xa xôi
nhìn lại hàng cây không quen thuộc
nghe tiếng chim kêu mà ngậm ngùi!

Dương Hoài Ninh.